

mer der til juni et topmøde i EU, og så kan man forvente, at der bliver truffet beslutninger om det projekt, som jo går ud på, at koble EU og NATO sammen? Jeg vil også godt spørge statsministeren, når nu statsministeren hilser debatten velkommen, om der kommer et dansk udspil på området, og hvad den danske politik helt præcis bliver. En ting er jo, at man hilser andres tanker velkommen, men mener den danske regering, at EU skal kunne bede NATO om at stille militær til rådighed for EU-besluttede aktioner? Og mener den danske regering, at det ville være i overensstemmelse med den danske undtagelse?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan oplyse, at vi faktisk allerede i 1996 vedtog, at de europæiske NATO-lande skal kunne gennemføre operationer ved hjælp af NATO-aktiver, også selv om USA ikke er med. Det er det, der kaldes NATO's europæiske sikkerheds- og forsvarsidentitet, og jeg tror, spørgeren godt kender den, men jeg vil bare lige minde om, at den beslutning blev truffet i 1996.

Så nævner vi ofte i debatten muligheden for, at man samtidig kan etablere – og det tror jeg spørgeren tænkte på – et mere direkte samarbejde mellem EU og NATO. Jeg synes selvlært, at Danmark bør deltage og følge med, men det er også vigtigt at sige i dag, at det er alt, alt for tidligt at udtale sig om, hvad den igangsatte proces vil ende med, og hvad konklusionen vil blive. Så langt er debatten ganske enkelt ikke kommet, og derfor vil jeg heller ikke kommentere de hypotetiske modeller, man kan tænke sig frem til. Jeg vil bare understrege, at den igangværende debat ikke ændrer ved vores forbehold i EU, sådan som det er velkendt for Tinget her og for hele den danske befolkning.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil prøve at se, om vi kan komme det lidt nærmere.

Jeg synes Statsministeren har en lidt passiv holdning til, hvad der sker ude i verden: Nu må vi se, hvad der sker. Men man kan jo også selv blande sig i tingene og have en opfattelse.

Kerneproblemet er jo – det vil jeg gerne bede statsministeren bekræfte – at når det blev vedtaget på topmødet, at man skal have en troværdig operationel kapacitet knyttet til EU, mener man jo NATO, og det vil sige, at det nu ligger i kortene, at der kommer forslag om at knytte EU og NATO sammen. Jeg vil godt bede statsmini-

steren bekræfte, at det kan man ikke efter Amsterdamtraktaten. EU kan ikke gå ud og bede NATO om at gennemføre aktioner.

Og så er det, jeg spørger: Er det Danmarks politik, at man skal godkende sådanne forslag på det kommende EU-topmøde til juni? Eller er den danske politik, at man siger, at EU ikke skal kunne bede NATO om at gennemføre militære aktioner? Vi må da kunne få at vide, om det er en dansk politik.

Når jeg spurgte om undtagelsen, er det jo, fordi udenrigsministeren har sagt, at hvis der træffes beslutninger i NATO, kan Danmark sagtens deltage i de beslutninger, også selv om det er noget, der kommer på opfordring af EU, for det berører ikke den danske undtagelse. Det er, så vidt jeg kan se, en klar omgåelse af undtagelsen, udenrigsministeren dér lægger op til – fifleri vil jeg nærmest sige – og derfor synes jeg, regeringen skulle melde ud nu og gøre det klart, hvad dens politik er på det område.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Med hensyn til det første spørgsmål om forholdet mellem EU og NATO vil jeg gerne præcisere, at hverken Maastrichttraktaten eller Amsterdamtraktaten siger noget som helst om, at EU ikke må samarbejde med NATO. Det er derfor en misforståelse, at Amsterdamtraktaten skulle lægge hindringer i vejen for at udvikle et tættere samarbejde mellem EU og NATO.

Til det andet spørgsmål, om Danmark – med det forbehold, som de andre naturligvis respekterer – ikke kan deltage i NATO-operationer, må jeg også her rette en misforståelse. Forholdet er jo det, at Danmark er fuldgældigt medlem af NATO, og vi kan deltage i de NATO-operationer, som vi selv beslutter at deltage i. Vores forbehold over for beslutninger i EU har altså ikke noget at gøre med, hvad vi er med til at beslutte og gennemføre i NATO. Forbeholdet i EU er jo ikke et forbehold over for at være medlem af NATO. Det er vi fuldt og helt, og vi deltager fuldt og helt, som vi selv beslutter og tilrettelægger med de forpligtelser og de rettigheder, der er knyttet til et NATO-medlemskab.

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen så vil jeg gerne spørge statsministeren: Hvis man nu – hvad alt jo tyder på bliver tilfældet – rent faktisk opretter en slags underorganisation i NATO, den vesteuropæiske forsvarsidentitet, som i virkeligheden erstatter Vestunionen, og EU så beder den underorgani-